

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 103–105

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 102

102

14 XI 1704

Prawo pierwokupu, sprzedaż. *Jakub Tula z Górnego Przedmieścia dwa pręty roli Cadrowskiej położonych na Górnym Przedmieściu między folwarkiem Ziębińskiego i posesją Wojciecha Cadra, nabyte częściowo po rodzicach Szymonie Tuli i Agnieszce Cadrównie i częściowo za zapłatę 104 zł długów po rodzicach, sprzedał małżonkom Marcinowi Kolbiarzowi i Zofii Studzionce za 258 zł srebrnej monety, zachowując prawo pierwokupu. Pierwsze porozumienie w tej sprawie strony umówiły przed rokiem. (14 XI 1704)*

Actum feria sexta post festum S. Martini Episcopi proxima die 14 Novembris 1704to.

[s. 104] Rezygnuje Jakub Tula część role robotnej Marcinowi Kolbiarzowi i Zofiej Stadniconce, małżonkom.

Przed sądem niniejszym landwójtowskim ławniczym myślinickim i aktami stanąwszy, osobą swoją pracowity Jakub Tula przedmieszczanin myślinicki z Górnego Przedmieścia, zdrów na ciele i umyśle, nieprzyniewolony ani żadnym błędem zwiedziony, jawnie, dobrowolnie wyznał jest i wyznawa. Iż on gruntu swego własnego role robotnej z dawna nazwanej Czadrowskiej na Górnym Przedmieściu myślinickim z jedną stroną folwarku Ziębińskiego, a drugą role posesyje Wojciecha Cadra leżącej, prętów dwa sobie po ojcu swym Szymonie Tuli i matce Agnieszce Cadrównie częścią prawem przyrodzonym, a częścią względem długów przez siebie z tej role ojczystych i macierzystych wypłaconych przypadłe, na złotych sto ośmdziesiąt i cztery <wyrachowane> [s. 105] wyrachowane, sprzedał pracowitemu Marcinowi Kolbiarzowi, Górnego Przedmieścia myślinickiego obywatelowi, i Zofiej Studzionce, małżonkom, za sumę złotych polskich srebrnej monety bez żadnego nad[d]atku dwieście pięćdziesiąt ośm z sumy, którą kupiciel za bliskość i dziedzictwo Wojciechowi Cadrowi z tego gruntu erogował i effective wypłacił. A sprzedał czasy wiecznymi ze wszystkim prawem, które jemu do tego gruntu służyło, nic sobie prawa bliskości, dziedzictwa ani dziatkom swoim (okrom gdyby z rąk niniejszych kupicieli ta rola wychodzić w niepila posesyją) nie zostawując, ale wszystko prawo swoje, bliskość i dziedzictwo na kupicieli Kolbiarzów, małżonków, i sukcesorów ich wlewając, jakoż przez niniejszy zapis wlewa, prawo swoje zdaje, daje, daruje i zupełnie według kontraktu już przed rokiem uczynionego kupicielom rezygnuje, z sumy za ten grunt zupełnie odebranej onych kwituje i wiecznymi czasy tak samych kupicieli, małżonków, jako i na potom

wszelkich sukcesorów ich z gruntu tego posesorów wolnych czyni.